

ת"פ 5059/07/19 - מדינת ישראל נגד מתיתיהו עובדיה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5059-07-19 מדינת ישראל נ'
עובדיה(אחר/נוסף)

בפני
בעניין: כבוד השופט בכיר יהושע צימרמן
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
מתיתיהו עובדיה
גזר דין

רקע והשתלשלות העניינים

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת עובד ציבור, רופא, במרפאת קופת חולים, עבירה על פי סעיף 382א(א) לחוק העונשין. כתוצאה מהאירוע, נגרמו למתלונן חבלות כפי שתואר בכתב האישום.

תמצית טענות הצדדים.

המאשימה בטעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, לנסיבות ביצוע העבירה, לחומרת האירועים ותוצאותיהם, ולפסיקה אודות מדיניות הענישה הנוהגת. המאשימה סברה כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בטווח שבין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד ל 18 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה התייחסה לתסקיר שרות המבחן המתאר את דפוסי התנהגותו של הנאשם והסיכון להישנות מקרים דומים. המאשימה התנגדה להמלצות שרות המבחן וסברה שיש להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

ב"כ הנאשם טען כי בשל נסיבותיו החריגות של התיק יש לקבוע מתחם ענישה שונה מאשר המאשימה טענה לו. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות החריגות של האירוע, לאופי ההדדי, ולהתנהלות המתלונן שהייתה חריגה ומקוממת עוד לפני קרות האירוע. ב"כ הנאשם הפנה לפרטי האירוע ולקשר הסיבתי, הרופף לטעמו, בין אירוע התקיפה לבין החבלות אשר נגרמו למתלונן.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות האישיות של הנאשם כפי העולה מתסקיר שרות המבחן, למסמכים המציינים כי הנאשם מצוי בטיפול פסיכיאטרי, לפסיקה התומכת בטעונו ולנסיבות החריגות של התיק. בסיכומו של דבר ביקש הסנגור כי בית המשפט יאמץ את המלצת שרות המבחן.

תמצית תסקיר שרות המבחן

תסקיר שרות המבחן שהוגש, סקר את נסיבות חייו של הנאשם, את הרקע המשפחתי והאישי, את היחשפותו של הנאשם

לחברה שולית מגיל צעיר ודפוס שימוש בסמים. במישור התעסוקתי ציין שרות המבחן כי הנאשם עבד בכמה עבודות מזדמנות לתקופות קצרות במהלך השנים אך התקשה לעבוד באופן סדיר ויציב.

באשר למצבו הרגשי אובחן הנאשם כסובל מפוסט טראומה, בעל תסמינים מורכבים וכן סובל מפירומואלגיה. הנאשם מקבל קצבה מהמוסד לביטוח לאומי עקב נכות זמנית, בת 40%. שרות המבחן אף ציין כי הנאשם הופנה בעבר למסגרות טיפוליות מתאימות ואולם בחר שלא להגיע.

שרות המבחן בתסקירו מציין את הקשיים הרגשיים, האימפולסיביות, קשיי יציבות וההסתגלות, וקושי בקבלת סמכות. שרות המבחן תיאר את המוטיבציה הנמוכה של הנאשם לקבלת טיפול משמעותי, והעריך את הקושי של הנאשם, כעת, לערוך שינוי בחייו.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את החשיבות באי הפרת החוק, וכי חווית המעצר היוותה עבורו גורם מרתיע.

בסיכומי של דבר ציין שרות המבחן כי לטעמו הנאשם יתקשה לשאת עונש של מאסר בעבודות שירות או שרות לתועלת הציבור, לאור מצבו הפסיכיאטרי המורכב, והמליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית כספית, פיצוי למתלונן וענישה מותנית צופה פני עתיד.

דין והכרעה

הערכים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הנם ההגנה על שלומו, ביטחונו האישי וכבודו של עובד ציבור, ותחושת הביטחון האישי במקום העבודה. מעשים אלו פוגעים בתפקודו התקין של השרות הציבורי. בית המשפט העליון עמד על חומרתה של עבירה זו באמרו **"...מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי..."** (ראו 4565/13). חומרה יתרה, אם כן, יש לייחס להגעת נאשם למרפאה על מנת לקבל עזרה ותקיפת הרופא במקום עבודתו. צוותי הרפואה עושים כל שביכולתם לסייע למטופלים הזקוקים לעזרה ואין להשלים עם מצב בו אדם, ויהיה מצבו הרפואי אשר יהיה, מגיע למצב בו הוא תוקף איש צוות רפואי אשר כאמור בא לסייע לו.

מתחם הענישה

בקביעת מתחם הענישה ההולם יש לתת את הדעת לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לחומרא יש להדגיש את הנזק שנגרם ממעשה העבירה. בעקבות מעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן שבר באצבע החמישית והמטומה בראשו. כמו כן המתלונן סבל מכאבים בשורש ידו הימנית, סחרחורות, בחילות וכאבים באזור הלסת, כאבים בצוואר והגבלה בתנועה.

לקולא יש לציין כי מדובר באירוע ספונטני ולא מתוכנן, וכן יש לתת משקל מסוים אף להתנהלותו של המתלונן טרם מעשיו של הנאשם, התנהלות אשר לא מן הנמנע כי תרמה להסלמת המצב.

מדיניות הענישה הנוהגת הנה רחבה, החל מהטלת של"צ במקרים המתאימים והקלים ועד למאסר בפועל במקרים חמורים יותר (וראו למשל רע"פ 3695/20, ע"פ 3526/20, רע"פ 7641/14, ת"פ 15423-06-20)

בשים לב לשיקולים שצוינו לעיל, ובכללם תוצאת האירוע והחבלות שנגרמו למתלונן, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה נע בין מס' חודשי מאסר בעבודות שרות ועד ל 12 חודשי מאסר בפועל.

לא מצאתי כי קיימים שיקולים לסטייה מהמתחם.

קביעת עונשו של הנאשם

בגזירת העונש המתאים לנאשם רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הנאשם יליד 1986, נשוי ואב ל 6 ילדים בגילאי 2.5-11.

הנאשם אינו עובד ומתפרנס מקצבת ביטוח לאומי.

מדובר בעבירה משנת 2019 ואף לכך יש לתת משקל מסוים.

הנאשם שהה בתנאים מגבילים תקופה ממושכת ביותר. הנאשם היה עצור במעצר ממש לתקופה של 14 ימים ולאחריה שוחרר למעצר בית מלא כאשר תנאי מעצר הבית הוקלו מעת לעת.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו.

ניתן להעריך כי לנסיבות חייו של הנאשם, כמפורט בתסקיר שרות המבחן, תרומה מסויימת להתנהלותו.

ניתן להניח, בשל מאפייניו המורכבים של הנאשם כמפורט בתסקיר, כי הפגיעה בו, בשל העונש שיוטל עליו, תהיה רבה.

לנוכח כל האמור אני סבור כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

באשר לעמדת שירות המבחן, אינני מקבל את המלצתו הסופית, וכפי שעמד על כך בית המשפט העליון "**...ראוי להזכיר כי המלצת שירות המבחן היא שיקול אחד מבין מכלול שיקולים שעומד בפני בית המשפט בגזירת העונש, ואין הוא מחויב לאמצה...**" (וראו למשל : רע"פ 7596/18). על אף קשייו של הנאשם והמלצת שרות המבחן, לא ניתן להסתפק בענישה כספית, בצד ענישה מותנית, אלא יש להטיל עליו ענישה מוחשית. ענישה זו תבהיר לו מצד אחד את החומרה שבמעשיו ותביא בחשבון את העובדה שהוא לא נרתם לשילוב בהליך טיפולי, ומצד שני, בקביעת משכו של המאסר שיוטל, תביא בחשבון את קשייו.

מאחר ונקבע כי המתחם ההולם יתחיל במס' חודשי מאסר בעבודות שרות, ונקבע כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, מן הראוי היה להטיל על הנאשם מס' חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שרות. הנאשם הופנה לממונה על עבודות השירות לשם קבלת חוות דעת ואולם עמדתו של הנאשם בפני הממונה אינה מאפשרת הטלת ענישה זו. אציין כי דברי הנאשם לממונה על עבודות השרות תואמים את התרשמות שרות המבחן.

לנוכח האמור אין מנוס אלא מגזירת דינו של הנאשם לענישה של מאסר מאחורי סורג ובריח. ובאשר למשכו של המאסר, בנסיבות האמורות כמובן שיש לגזור את דינו לתקופת מאסר המופחתת מהתקופה שבית המשפט היה מטיל

אילו בית המשפט היה דן את הנאשם למאסר בעבודות שרות.

לפיכך אני דן את הנאשם לעונשים הבאים :

מאסר בפועל מאחורי סורג ובריוח לתקופה של 20 יום. מתקופת המאסר תנוכה התקופה בה שהה הנאשם במעצר במסגרת ההליכים הקשורים לתיק זה.

מאסר לתקופה בת 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

התחייבות בסך של 1500 ₪ וזאת למשך 3 שנים שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

מאחר והובא לידיעתי כי הוגשה תביעה אזרחית על ידי המתלונן וכנגד הנאשם, בגין אירוע זה, לא הוטל פיצוי לטובת מתלונן במסגרת ההליך הפלילי.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"ג, 16 אפריל 2023, בנוכחות הצדדים.